Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

30. května 2024*

„Kasační opravný prostředek – Nástroj předvstupní pomoci – Granty – Vyšetřování prováděné Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) – Správní sankce – Vyloučení ze zadávacích řízení a z řízení o udělení grantu, která jsou financována ze souhrnného rozpočtu Unie – Zveřejnění informace o vyloučení na internetových stránkách Evropské komise – Proporcionalita sankcí – Neuvedení zmínky o neexistenci pravomocného rozsudku nebo konečného správního rozhodnutí“

Ve věci C-130/23 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 2. března 2023,

Vialto Consulting Kft., se sídlem v Budapešti (Maďarsko), zástupci: S. Paliou a A. Skoulikis, dikigoroi,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zástupci: T. Adamopoulos, F. Behre a R. Pethke, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení: F. Biltgen, předseda senátu, J. Passer (zpravodaj) a M. L. Arastey Sahún, soudci,

generální advokát: A. M. Collins,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: řečtina.

Rozsudek

1 Společnost Vialto Consulting Kft. (dále jen „společnost Vialto“) se v rámci kasačního opravného prostředku domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 21. prosince 2022, Vialto Consulting v. Komise (T-537/18, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2022:852), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící zaprvé na zrušení konečného rozhodnutí Evropské komise ze dne 29. června 2018, kterým Komise tuto společnost na dobu dvou let vyloučila ze zadávacích řízeních, z řízení o udělení grantu, z řízení týkajících se finančních nástrojů (pro vyhrazené subjekty investování a finanční zprostředkovatele), z řízení podle ceny upravených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1), a ze zadávacích řízení upravených nařízením Rady (EU) 2015/323 ze dne 2. března 2015 o finančním nařízení pro 11. Evropský rozvojový fond (Úř. věst. 2015, L 58, s. 17) a nařídila zveřejnění informace o tomto vyloučení na svých internetových stránkách (dále jen „sporné rozhodnutí“), a zadruhé na náhradu újmy, která jí v důsledku tohoto rozhodnutí údajně vznikla.

Právní rámec

2 Článek 105a nařízení č. 966/2012, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2015/1929 ze dne 28. října 2015 (Úř. věst. 2015, L 286, s. 1) (dále jen „nařízení č. 966/2012“), nadepsaný „Ochrana finančních zájmů Unie prostřednictvím odhalování rizik a ukládání správních sankcí“, v odstavci 1 stanovil:

„Na ochranu finančních zájmů Unie Komise zřídí a provozuje systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů.

Cílem tohoto systému je usnadnit:

[…]

b) vylučování hospodářských subjektů, které se nacházejí v některé ze situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 106 odst. 1;

[…]“

3 Článek 106 nařízení č. 966/2012 zněl:

„1. Veřejný zadavatel vyloučí hospodářský subjekt z účasti na zadávacím řízení, na něž se vztahuje toto nařízení, pokud:

[…]

e) hospodářský subjekt se v rámci plnění veřejné zakázky financované z rozpočtu dopustil závažných pochybení, jež vedla k předčasnému ukončení této veřejné zakázky, vymáhání náhrady škod nebo jiným smluvním sankcím, nebo která byla zjištěna při kontrolách, auditech či šetřeních provedených pověřenou schvalující osobou, Evropským úřadem pro boj proti podvodům [(OLAF)] nebo Účetním dvorem;

[…]

2. Pokud neexistuje pravomocný rozsudek nebo případně konečné správní rozhodnutí v případech uvedených v odst. 1 písm. c), d) a f) nebo v případě uvedeném v odst. 1 písm. e), veřejný zadavatel vyloučí hospodářský subjekt na základě předběžné právní kvalifikace chování podle uvedených ustanovení s ohledem na zjištěné skutečnosti nebo jiná zjištění uvedená v doporučení výboru uvedeného v článku 108.

[…]

Mezi skutečnosti a zjištění uvedené v prvním pododstavci patří zejména:

a) fakta zjištěná při auditech nebo vyšetřování Účetního dvora, Evropského úřadu pro boj proti podvodům nebo útvaru interního auditu nebo při jakékoli jiné prověrce, auditu či kontrole prováděných na pokyn schvalující osoby;

[…]

3. Veškerá rozhodnutí veřejného zadavatele podle článků 106 až 108 nebo případně doporučení výboru uvedeného v článku 108 se přijímají v souladu se zásadou proporcionality, a zejména s ohledem na závažnost situace, mimo jiné při zohlednění dopadu na finanční zájmy Unie a její pověst, doby, která uplynula od okamžiku, kdy k pochybení došlo, doby trvání a opakování pochybení, úmyslu nebo stupně nedbalosti, omezené částky, o kterou se jedná podle odst. 1 písm. b) tohoto článku, nebo jiných zmírňujících okolností, jako například míry spolupráce hospodářského subjektu s příslušným orgánem a jeho přínosu pro vyšetřování uznaného veřejným zadavatelem nebo zveřejnění situací zakládajících vyloučení prostřednictvím prohlášení podle odstavce 10 tohoto článku.

[…]

16. Je-li případně nutné posílit odrazující účinek vyloučení nebo finanční sankce, zveřejní Komise na základě rozhodnutí veřejného zadavatele na svých internetových stránkách níže uvedené informace související s vyloučením a případně finanční sankce [s finanční sankcí] pro případy uvedené v odst. 1 písm. c), d), e) a f) tohoto článku:

a) název dotčeného hospodářského subjektu;

b) situaci zakládající vyloučení s odkazem na odstavec 1 tohoto článku;

c) dobu trvání vyloučení nebo výši finanční sankce.

Pokud je přijato rozhodnutí o vyloučení nebo finanční sankci na základě předběžné kvalifikace podle odstavce 2 tohoto článku, uvede se ve zveřejnění, že neexistuje pravomocný rozsudek nebo konečné správní rozhodnutí. V takových případech se neprodleně zveřejní informace o veškerých odvoláních, jejich stavu projednávání a jejich výsledku, jakož i o veškerých revidovaných rozhodnutích veřejného zadavatele. Pokud byla uložena finanční sankce, rovněž se ve zveřejnění uvede, zda byla sankce zaplacena.

[…]

17. Informace uvedené v odstavci 16 tohoto článku se nezveřejní, pokud existuje některá z níže uvedených okolností:

[…]

b) zveřejnění by způsobilo nepřiměřené poškození dotyčnému hospodářskému subjektu nebo by bylo jinak nepřiměřené s ohledem na kritéria proporcionality uvedená v odstavci 3 tohoto článku a s ohledem na výši finanční sankce;

[…]“

4 V bodě 21 odůvodnění nařízení 2015/1929 bylo uvedeno:

„Je důležité, aby bylo možné zesílit odrazující účinek vyvolaný vyloučením a finančními sankcemi. V této souvislosti by odrazující účinek měl být zesílen možností uveřejnit informace týkající se vyloučení nebo finanční sankce, plně v souladu s požadavky na ochranu údajů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 [ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102)] a směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 95/46/ES [ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 1995, L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355)]. To by mělo přispět k zajištění toho, aby se dotčené jednání neopakovalo. Z důvodu právní jistoty a v souladu se zásadou proporcionality je třeba upřesnit, v jakých situacích by ke zveřejnění nemělo dojít. Při posuzování by veřejný zadavatel měl zohledňovat případná doporučení výboru. Pokud jde o fyzické osoby, osobní údaje by měly být zveřejňovány pouze ve výjimečných případech odůvodněných závažností dotčeného jednání nebo jeho dopadem na finanční zájmy Unie.“

Skutečnosti předcházející sporu

5 Skutečnosti předcházející sporu vylíčil Tribunál v bodech 2 až 22 napadeného rozsudku a pro účely tohoto řízení je lze shrnout následovně.

6 Navrhovatelka je společnost založená podle maďarského práva, která poskytuje poradenské služby podnikům a entitám v soukromém a veřejném sektoru.

7 Podle článku 1 nařízení Rady (ES) č. 1085/2006 ze dne 17. července 2006, kterým se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (NPP) (Úř. věst. 2006, L 210, s. 82), Evropská unie pomáhá zemím uvedeným v přílohách I a II tohoto nařízení, mezi něž patří i Turecká republika, při postupném sbližování s normami a politikami Unie, případně včetně *acquis* Unie, s ohledem na budoucí členství. Článek 10 nařízení Komise (ES) č. 718/2007 ze dne 12. června 2007, kterým se provádí nařízení č. 1085/2006 (Úř. věst. 2007, L 170, s. 1), v rámci obecných zásad provádění pomoci stanoví, že Komise svěří řízení některých opatření přijímající zemi a ponechá si celkovou finanční odpovědnost za plnění souhrnného rozpočtu. Decentralizované řízení se vztahuje přinejmenším na výběrová řízení, uzavírání smluv a platby.

8 Komise uzavřela s Tureckou republikou rámcovou dohodu, která stanoví obecná pravidla spolupráce týkající se pomoci z NPP, jakož i dohodu o financování. Provozní strukturou ve smyslu článku 21 nařízení č. 718/2007 byla jmenována Central Finance and Contracts Unit (CFCU).

Jedním z projektů financovaných v rámci této dohody byl projekt TR2010/0311.01 „Digitization of Land Parcel Identification System“ (digitalizace systému evidence zemědělské půdy). Tento projekt byl financován částkou přibližně ve výši 37 milionů eur a měl tři části. Třetí část byla uskutečňována v rámci veřejné zakázky na služby, kterou CFCU dne 19. září 2014 zadala konsorciu složenému z pěti subjektů, včetně navrhovatelky, které koordinovala společnost Agrotec SpA, a to na základě smlouvy o poskytování služeb s referenčním číslem TR2010/0311.01-02/001.

9 Poté, co bylo na základě článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. 2013, L 248, s. 1), zahájeno vyšetřování pro podezření z úplatkářství nebo podvodu spáchaného v rámci tohoto projektu, se OLAF rozhodl provést kontroly v prostorách navrhovatelky.

10 Při kontrole, která probíhala ve dnech 12. až 14. dubna 2016, bylo konstatováno, že navrhovatelka odmítla poskytnout úřadu OLAF určité informace.

11 Poté, co OLAF vyšetřování uzavřel, CFCU informovala společnost Agrotec jak o této skutečnosti, tak o tom, že OLAF dospěl k závěru, že navrhovatelka porušila článek 25 všeobecných podmínek smlouvy o poskytování služeb uvedené v bodě 8 tohoto rozsudku. CFCU informovala společnost Agrotec i o tom, že se rozhodla navrhovatelku z této smlouvy ve vztahu ke všem jejím aspektům vyloučit a pokračovat v plnění uvedené smlouvy. CFCU proto společnost Agrotec požádala, aby okamžitě, a to ode dne 11. listopadu 2016, činnost navrhovatelky ukončila a přijala kroky nezbytné k jejímu vyloučení z konsorcia, tedy aby k této smlouvě sepsala dodatek.

12 Komise sporným rozhodnutím, které bylo navrhovatelce doručeno dne 4. července 2018, rozhodla, že se navrhovatelka na dobu dvou let vylučuje ze zadávacích řízení, z řízení o udělení grantu a z řízení týkajících se finančních nástrojů, která jsou financována ze souhrnného rozpočtu Unie a z 11. Evropského rozvojového fondu podle nařízení 2015/323, a že se na dobu dvou let zařazuje do systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů (EDES) zavedeného čl. 108 odst. 1 nařízení č. 966/2012.

13 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že vyloučení bylo dle bodu 77 odůvodnění sporného rozhodnutí zdůvodněno závažností situace způsobenou tím, že společnost Vialto bránila úřadu OLAF ve vyšetřování a v ověření toho, zda jsou tvrzení o podvodu nebo úplatkářství podložená, a důkazem o tom, že společnost Vialto porušila ve smyslu čl. 106 odst. 3 nařízení č. 966/2012 při plnění smlouvy jednu ze svých hlavních povinností, neboť v připomínkách předložených výboru uvedenému v článku 108 nařízení č. 966/2012 výslovně uznala, že odmítla poskytnout úřadu OLAF přístup k požadovaným údajům.

14 Kromě toho Komise rozhodla o zveřejnění informace o sankci spočívající ve vyloučení na svých internetových stránkách podle čl. 106 odst. 16 nařízení č. 966/2012. Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že opatření spočívající ve zveřejnění bylo dle bodu 80 odůvodnění sporného rozhodnutí zdůvodněno tím, že společnost Vialto bránila úřadu OLAF ve vyšetřování, a v důsledku tohoto závažného porušení základních smluvních povinností nebylo možné chránit finanční zájmy Unie.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

15 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 13. září 2018 podala společnost Vialto žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí a na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, která jí vznikla. Na podporu této žaloby uplatnila společnost Vialto pět žalobních důvodů.

16 První žalobní důvod vycházel z toho, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění. Druhý žalobní důvod vycházel z porušení čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. 1996, L 292, s. 2; Zvl. vyd. 09/01, s. 303). Třetí žalobní důvod vycházel z porušení práva na řádnou správu. Čtvrtý žalobní důvod vycházel z porušení zásady ochrany legitimního očekávání. A konečně pátý žalobní důvod vycházel z porušení zásady proporcionality.

17 Tribunál všechny tyto žalobní důvody zamítl jako neopodstatněné. Zamítl proto i návrhová žádání společnosti Vialto znějící na náhradu újmy, neboť vycházela z týchž tvrzených protiprávních skutečností, které byly uplatněny na podporu návrhových žádání znějících na zrušení, která zamítl.

18 Tribunál tedy napadeným rozsudkem žalobu zamítl v plném rozsahu.

Návrhová žádání účastnic řízení

19 Společnost Vialto v rámci kasačního opravného prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek a

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

20 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zamítl kasační opravný prostředek v plném rozsahu jako zjevně neopodstatněný a

– uložil společnosti Vialto náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

21 Navrhovatelka uplatňuje na podporu kasačního opravného prostředku tři důvody – první dva vycházejí z nesprávného právního posouzení a ze zkreslení skutkového stavu, kterého se Tribunál dopustil v rámci analýzy porušení zásady proporcionality, a třetí vychází z nesprávného právního posouzení souvisejícího se zamítnutím návrhových žádání znějících na náhradu újmy.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

22 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Vialto Tribunálu vytýká, že se v bodech 160, 164, 175, 177 a 182 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že opatření spočívající ve zveřejnění informace o vyloučení z financování Unií na internetových stránkách Komise je vhodné k dosažení cíle ochrany finančních zájmů Unie.

23 Společnost Vialto konkrétně tvrdí, že Tribunál pochybil, když rozhodl, že je toto opatření v souladu se zásadou proporcionality, přestože nebylo ve vztahu k odůvodnění sankce spočívající ve vyloučení, a sice k závažnosti daného protiprávního jednání, konkrétně a samostatně odůvodněno. I když Tribunál připustil, že opatření spočívající ve zveřejnění musí být podrobeno analýze proporcionality, která se provádí nezávisle na analýze související se sankcí spočívající ve vyloučení, nezabýval se tím, že odůvodnění, které Komise uvedla k rozhodnutí o zveřejnění informace o vyloučení, se neliší od odůvodnění týkajícího se sankce spočívající ve vyloučení a není blíže konkretizováno.

24 Společnost Vialto kromě toho zpochybňuje, že by opatření spočívající ve zveřejnění bylo vhodné k dosažení cíle ochrany finančních zájmů Unie. Takové zveřejnění na internetových stránkách Komise finančním zájmům Unie nikterak neprospívá – jediným jeho smyslem je odradit třetí osoby, které s Komisí vstupují do smluvního vztahu, od případného porušování daných pravidel.

25 Společnost Vialto nakonec zpochybňuje odůvodnění napadeného rozsudku obsažené v jeho bodě 182, v němž Tribunál dospěl v souvislosti s opatřením spočívajícím ve zveřejnění k závěru, že neexistuje žádná skutečnost, na jejímž základě by bylo možno mít za to, že toto opatření odporuje zásadě proporcionality pouze z toho důvodu, že směřuje k ochraně téhož legitimního cíle. Tento závěr dle společnosti Vialto není odůvodněn a skutečnost, že sankce spočívající ve vyloučení i opatření spočívající ve zveřejnění mohou sledovat stejný obecný legitimní cíl, neznamená, že by opatření spočívající ve zveřejnění bylo automaticky v souladu se zásadou proporcionality.

26 Společnost Vialto dále tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkový stav, pokud jde o vymezení skutečností, které odlišným způsobem odůvodňují sankci spočívající ve vyloučení a opatření spočívající ve zveřejnění. Konkrétně v bodě 175 napadeného rozsudku Tribunál připustil, že ve sporném rozhodnutí nejsou striktně rozlišovány skutečnosti odůvodňující sankci spočívající ve vyloučení a skutečnosti odůvodňující opatření spočívající ve zveřejnění, a poté dospěl k závěru, že tato okolnost nemá nutně za následek vzájemné zaměňování důvodů těchto dvou opatření, které by mohlo odporovat zásadě proporcionality. Z bodů 77 a 80 odůvodnění sporného rozhodnutí ovšem dle názoru společnosti Vialto vyplývá, že odůvodnění obou opatření bylo stejné. Soudní přezkum toho, zda byla dodržena zásada proporcionality a požadavek stanovený v čl. 106 odst. 16 nařízení č. 966/2012, vyžaduje, aby byly vymezeny skutečnosti, na jejichž základě lze odůvodnit nejen rozhodnutí o vyloučení z účasti na zadávacích řízeních, ale i rozhodnutí o přijetí dalšího opatření spočívajícího ve zveřejnění.

27 Komise navrhuje, aby byl první důvod kasačního opravného prostředku zamítnut jako zjevně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

28 Zaprvé je třeba připomenout, že podle čl. 106 odst. 16 nařízení č. 966/2012 platí, že je-li podle všeho nutné posílit odrazující účinek vyloučení nebo finanční sankce, zveřejní Komise na základě rozhodnutí veřejného zadavatele na svých internetových stránkách informace související s vyloučením a případně s finanční sankcí.

29 Je třeba konstatovat, že ze znění tohoto ustanovení jasně vyplývá, že sankce spočívající ve vyloučení a opatření spočívající ve zveřejnění jsou dvě různá opatření a Komise může přijmout opatření spočívající ve zveřejnění, pokud to považuje za nutné k posílení odrazujícího účinku sankce spočívající ve vyloučení hospodářského subjektu z účasti na zadávacích řízeních.

30 Tento výklad je potvrzen i bodem 21 odůvodnění nařízení 2015/1929, z něhož v podstatě vyplývá, že záměrem unijního normotvůrce bylo zesílit odrazující účinek vyvolaný sankcí spočívající ve vyloučení a finančními sankcemi možností uveřejnit informace týkající se vyloučení, jelikož takové opatření může přispět k zajištění toho, aby se inkriminované jednání neopakovalo.

31 Tribunál tedy postupoval správně, když v bodě 171 napadeného rozsudku v podstatě konstatoval, že i když tato dvě opatření nejsou co do svých účinků rovnocenná, jelikož sankce spočívající ve vyloučení má především povahu postihu, kdežto opatření spočívající ve zveřejnění si klade za cíl spíše odrazování a prevenci, doplňují se, neboť směřují ke stejnému cíli, kterým je přimět všechny dotčené osoby k tomu, aby upustily od případného porušování stanovených pravidel.

32 Co se zadruhé týče výtky vycházející z toho, že opatření spočívající ve zveřejnění není ve vztahu k odůvodnění sankce spočívající ve vyloučení konkrétně a samostatně odůvodněno, je třeba připomenout, že povinnost unijních orgánů uvést odůvodnění podle ustálené judikatury znamená, že dotyčný orgán v souladu s čl. 296 druhým pododstavcem SFEU jasně a jednoznačně uvede úvahy, o něž se jím přijímaný akt opírá, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody přijatého opatření a uplatnit svá práva a aby soud mohl provést přezkum (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. března 2017, Viasat Broadcasting UK v. Komise, C-660/15 P, EU:C:2017:178, bod 43 a citovaná judikatura).

33 Jak Tribunál správně připomněl v bodě 64 napadeného rozsudku, odůvodnění nemusí být vyčerpávající – musí však být dostatečné, což je tehdy, pokud dotyčný orgán uvede skutkové okolnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci systematiky daného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. července 2008, Chronopost a La Poste v. UFEX a další, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 96, jakož i ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 169).

34 V projednávané věci z bodu 80 odůvodnění sporného rozhodnutí vyplývá, že zveřejnění bylo odůvodněno tím, že společnost Vialto bránila úřadu OLAF ve vyšetřování, a v důsledku tohoto závažného porušení základních smluvních povinností byla narušena ochrana finančních zájmů Unie.

35 Jak Tribunál uvedl v bodě 175 napadeného rozsudku, v tomto bodě odůvodnění je jednoznačně vysvětleno, proč je opatření spočívající ve zveřejnění podle všeho odůvodněné. Tribunál tedy mohl rozhodnout, že pouze na základě okolnosti, že ve sporném rozhodnutí nejsou striktně rozlišovány skutečnosti odůvodňující sankci spočívající ve vyloučení a skutečnosti odůvodňující opatření spočívající ve zveřejnění, nelze konstatovat, že by docházelo ke vzájemnému zaměňování důvodů těchto dvou opatření, které by mohlo odporovat zásadě proporcionality.

36 Společnost Vialto zatřetí namítá také rozpor mezi body 175 a 173 napadeného rozsudku – Tribunál totiž v posledně zmíněném bodě uvedl, že opatření spočívající ve zveřejnění musí být podrobeno analýze proporcionality, která se provádí nezávisle na analýze související se sankcí spočívající ve vyloučení, ačkoliv tato dvě opatření mohou vycházet ze stejných skutečností, které mohou být předmětem společného zkoumání.

37 V tomto ohledu je třeba připomenout – stejně jako to učinil Tribunál v bodě 172 napadeného rozsudku – že čl. 106 odst. 17 písm. b) nařízení č. 966/2012 stanoví, že „[i]nformace uvedené v odstavci 16 tohoto článku se nezveřejní, pokud […] zveřejnění by způsobilo nepřiměřené poškození dotyčnému hospodářskému subjektu nebo by bylo jinak nepřiměřené s ohledem na kritéria proporcionality uvedená v odstavci 3 tohoto článku“.

38 Kritéria proporcionality uvedená v čl. 106 odst. 3 tohoto nařízení se přitom týkají rozhodnutí o vyloučení nebo finanční sankci.

39 Z článku 106 odst. 17 písm. b) nařízení č. 966/2012 tudíž nevyplývá, že by předmětem analýzy proporcionality opatření spočívajícího ve zveřejnění musely být jiné okolnosti než ty, které byly zohledněny v rámci analýzy proporcionality sankce spočívající ve vyloučení. Toto ustanovení pro účely analýzy proporcionality opatření spočívajícího ve zveřejnění naopak odkazuje především na kritéria proporcionality týkající se sankce spočívající ve vyloučení. Pouze na základě toho, že se oba druhy opatření opírají o v podstatě stejné odůvodnění, tedy nedochází k porušení zásady proporcionality, jsou-li obě tato opatření, tak jako je tomu v projednávané věci, zdůvodněna.

40 Pokud jde začtvrté o otázku, zda je opatření spočívající ve zveřejnění vhodné k dosažení cíle ochrany finančních zájmů Unie, je třeba uvést, že článek 105a tohoto nařízení v odstavci 1 stanoví, že na ochranu finančních zájmů Unie Komise zřídí a provozuje systém včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů. Cílem tohoto systému je usnadnit mimo jiné vyloučení hospodářských subjektů, které se nacházejí v některé ze situací zakládajících vyloučení uvedených v čl. 106 odst. 1 zmíněného nařízení.

41 Je pravda, že ze znění článku 105a nařízení č. 966/2012 vyplývá, že ochrana finančních zájmů Unie je cílem sankce spočívající ve vyloučení – v tomto ustanovení přitom není uvedeno, že by takový cíl sledovalo i opatření spočívající ve zveřejnění.

42 Je však třeba připomenout, jak vyplývá z bodu 31 tohoto rozsudku, že tyto dva druhy opatření se navzájem doplňují. Především posilováním odrazujícího účinku sankce spočívající ve vyloučení a finanční sankce prostřednictvím zveřejnění informací o vyloučení se v konečném důsledku také dosahuje cíle ochrany finančních zájmů Unie. Opatření spočívající ve zveřejnění, které má zajistit, aby hospodářské subjekty při plnění zakázek financovaných z rozpočtu Unie neporušovaly své povinnosti, totiž k naplňování cíle ochrany finančních zájmů Unie zjevně přispívá.

43 Tribunál se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že opatření spočívající ve zveřejnění je vhodné k dosažení cíle ochrany finančních zájmů Unie.

44 Společnost Vialto zapáté tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkový stav, pokud jde o vymezení skutečností, které odlišným způsobem odůvodňují sankci spočívající ve vyloučení a opatření spočívající ve zveřejnění, když v bodě 175 napadeného rozsudku uznal, že ve sporném rozhodnutí nejsou rozlišovány skutečnosti odůvodňující sankci spočívající ve vyloučení

a skutečnosti odůvodňující opatření spočívající ve zveřejnění, a následně dospěl k závěru, že tato okolnost nemá nutně za následek vzájemné zaměňování důvodů těchto dvou opatření, které by mohlo odporovat zásadě proporcionality.

45 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z bodu 39 tohoto rozsudku vyplývá, že Tribunál v bodě 175 napadeného rozsudku správně dovodil, že pouze na základě okolnosti, že ve sporném rozhodnutí nejsou striktně rozlišovány skutečnosti odůvodňující vyloučení a skutečnosti odůvodňující zveřejnění, nelze konstatovat, že by docházelo ke vzájemnému zaměňování důvodů těchto dvou opatření, které by mohlo odporovat zásadě proporcionality.

46 Vzhledem k tomu, že výtka vycházející ze zkreslení nemůže zpochybnit opodstatněnost napadeného rozsudku, je třeba konstatovat, že tento argument je irelevantní.

47 Ze všech těchto skutečností vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout jako zčásti neopodstatněný a zčásti irelevantní.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

48 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku společnost Vialto tvrdí, že se Tribunál v bodech 183 až 186 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že neuvedení zmínky o neexistenci pravomocného rozsudku nebo konečného správního rozhodnutí týkajícího se této společnosti ve zveřejnění informace o vyloučení na internetových stránkách Komise bylo v souladu s požadavky stanovenými v čl. 106 odst. 16 druhém pododstavci nařízení č. 966/2012.

49 Společnosti Vialto zaprvé uvádí, že pokud ve zveřejnění nebylo uvedeno, že neexistuje pravomocný rozsudek nebo konečné správní rozhodnutí, došlo k porušení podstatné formální náležitosti. Jedná se totiž o jednoznačný a bezpodmínečný požadavek, jehož cílem je informovat třetí osoby, a není-li dodržen, tyto osoby jsou uváděny v omyl. Tribunál tedy podle společnosti Vialto dospěl k nesprávnému závěru, že porušení této formální náležitosti nemělo nepříznivý dopad na její právní a faktické postavení.

50 Společnost Vialto zadruhé zpochybňuje, že v bodě 183 napadeného rozsudku byl *per analogiam* použit rozsudek ze dne 11. září 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper v. Rada (T-443/11, EU:T:2014:774, bod 98), týkající se porušení pravidla o konzultaci výboru.

51 Zatřetí závěr Tribunálu obsažený v bodě 185 napadeného rozsudku, podle něhož Komise opomenutí zmíněné v bodě 49 tohoto rozsudku dne 24. října 2018 napravila, nemůže být dle společnosti Vialto při posuzování existence porušení dotčeného ustanovení rozhodující. Legalitu unijního aktu je třeba zkoumat s ohledem na skutkové a právní okolnosti existující v okamžiku jeho přijetí.

52 Komise navrhuje, aby byl druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítnut jako zjevně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

53 Článek 106 odst. 16 druhý pododstavec nařízení č. 966/2012 v podstatě vyžaduje, aby ve zveřejnění týkajícím se sankce spočívající ve vyloučení bylo uvedeno, že ve vztahu k dotyčnému hospodářskému subjektu nebyl vydán pravomocný rozsudek nebo konečné správní rozhodnutí. V takových případech se spolu s touto informací zveřejňují informace o veškerých odvoláních, jejich stavu projednávání a jejich výsledku, jakož i o veškerých revidovaných rozhodnutích veřejného zadavatele.

54 Společnost Vialto tvrdí, že neuvedení této informace zakládá porušení podstatných formálních náležitostí, kvůli němuž bylo zasaženo do jejího právního a faktického postavení.

55 Podle judikatury Soudního dvora platí, že nedodržení procesních pravidel týkajících se přijímání aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení představuje porušení podstatných formálních náležitostí, a pokud unijní soud po zkoumání dotčeného aktu konstatuje, že nebyl řádně přijat, přísluší mu vyvodit důsledky z porušení podstatných formálních náležitostí, a tudíž zrušit akt stižený takovou vadou (rozsudek ze dne 20. září 2017, Tilly-Sabco v. Komise, C-183/16 P, EU:C:2017:704, bod 115 a citovaná judikatura).

56 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že pokud ve zveřejnění na internetových stránkách Komise nebylo uvedeno, že ve vztahu ke společnosti Vialto nebyl vydán pravomocný rozsudek nebo konečné správní rozhodnutí, tato skutečnost nesouvisí s postupem přijímání rozhodnutí Komise o zveřejnění informace o vyloučení, nýbrž představuje okolnost, která nastala po přijetí tohoto rozhodnutí.

57 V projednávané věci není předmětem žaloby na neplatnost opatření spočívající ve zveřejnění jako takové, ale sporné rozhodnutí. V článku 2 tohoto rozhodnutí je výslovně uvedeno, že ve zveřejnění musí být uvedeno, že neexistuje pravomocný rozsudek. Uvedené rozhodnutí tudíž není protiprávní a při jeho přijímání nedošlo k žádnému pochybení.

58 Tribunál tedy v bodě 184 napadeného rozsudku správně rozhodl, že nelze mít za to, že by neuvedení této zmínky mělo za následek zásah do právního a faktického postavení společnosti Vialto, a že tento postup nezakládá porušení podstatné formální náležitosti. Neuvedení této zmínky totiž nemůže mít vliv na legalitu rozhodnutí o zveřejnění informace o vyloučení.

59 Pokud jde o následnou nápravu opomenutí ze strany Komise, z napadeného rozsudku vyplývá, že odůvodnění obsažené v bodě 185 napadeného rozsudku, uvozené příslovcem „nadto“, je ve vztahu k závěru obsaženému v bodě 184 zmíněného rozsudku uvedeno jen pro úplnost.

60 Výtku vycházející z toho, že k nápravě došlo po přijetí sporného rozhodnutí, je tudíž třeba zamítnout jako irelevantní.

61 Druhý důvod kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout jako zčásti neopodstatněný a zčásti irelevantní.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

62 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku společnost Vialto tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 194 až 196 napadeného rozsudku konstatoval, že nebyla splněna podmínka týkající se protiprávnosti jednání vytýkaného Komisi. Vady spočívající v nesprávném právním posouzení, kterými je stižen napadený rozsudek a které jsou uvedeny v rámci prvního a druhého důvodu kasačního opravného prostředku, přitom protiprávní jednání Komise dle názoru společnosti Vialto dokládají, v důsledku čehož musí být zrušeny body 195 a 196 napadeného rozsudku, v nichž byla zamítnuta návrhová žádání znějící na náhradu újmy.

63 Komise navrhuje, aby byl třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnut jako zjevně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

64 Vzhledem k tomu, že třetí důvod kasačního opravného prostředku by mohl být prohlášen za opodstatněný pouze tehdy, kdyby byly za opodstatněné prohlášeny první a druhý důvod kasačního opravného prostředku, což v tomto případě nenastalo, tento třetí důvod kasačního opravného prostředku, a tudíž i kasační opravný prostředek v plném rozsahu, je třeba zamítnout.

K nákladům řízení

65 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.

66 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

67 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a společnost Vialto neměla ve věci úspěch, je třeba jí uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**

2) **Společnost Vialto Consulting Kft. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

Podpisy